

[Inger Merete Nordentoft.]

anden verdenskrig gav staterne i Østeuropa mulighed for at begynde overgang til socialismen, men den anden verdenskrig afslørede derimod ikke sandheden om de 60 familier, dertil var deres indflydelse på presse og retsvæsen for stor. De kunne uafslørede genoptage hetzen mod Sovjetunionen og fortsætte deres kolde verdensdiktatur, selv om det var blevet rystet og der derfor måtte kæmpes for det. Og kæmpet blev der. Først gik det ud over England, sejrherren i krigen sammen med Sovjetunionen og USA: opsigelsen af låne- og lejeloven, der gjorde England afhængig af USA, Franco og Salazar blev reddet.

Formanden: Jeg må henstille til det ærede medlem at holde sig til lovforslaget.

Inger Merete Nordentoft: fra opgøret, det græske folk

Formanden: Det har ikke noget med lovforslaget at gøre.

Inger Merete Nordentoft: I anledning af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg)s udtalelser fremsætter jeg disse bemærkninger. Hvis lovforslaget kan begrundes med situationen i Korea, så vedrører dette også lovforslaget.

Men jeg skal springe over den periode, hvor de demokratiske strømninger i Vesteuropa blev standset, hvor kommunisterne blev tvunget ud af regeringerne i Frankrig og Italien. Jeg skal springe over Vesttysklands genoprustning, skønt det er farligt at glemme det en eneste dag. (Poul Hansen [Kalundborg]: Var det ikke Østtyskland?). Det er Vesttyskland, ja! Kolonifolkene i Indonesien, Vietnam og Malaya blev overfaldet. Dengang var der ikke tale om støtte fra Danmark. Det kinesiske folk tiltvang sig sin frihed, og derved blev der rettet endnu et frygteligt slag mod de kræfter, som Danmark i dag støtter.

Spørgsmålet i dag er nu: Skal det danske folk støtte de 60 familiers kamp i Korea? Der er ingen, der kan være i tvivl om det — selv ikke de reaktionære blade har kunnet skjule det —, at under Syngman Rhees styre er sult og sygdom og analfabetisme blomstret uhyggeligt. Spørgsmålet er, om Danmark skal støtte USA, kæmpe for at bevare monopolet over Koreas rigdomme. Skal vi give soldater, skibe og medikamenter, for at koreanerne stadig kan leve, som „Göteborg Handels- och Sjöfartstidning“ beskriver det, for en betaling af 75 cents om dagen, leve og

skulle arbejde 22 timer i træk, leve og skulle arbejde, til de dør?

Der står følgende i „Göteborg Handels- och Sjöfartstidning“:

„Mange bliver begravet i sulfat- og nitratbunkerne, når de under hundreder af trampende fødder skrider sammen. De koreanske arbejdsformænd får en rimelig sum betalt af ECA. Det er dem, der i første række bærer skylden for arbejdernes underbetaling Kuliernes antal kan gå op til tusinder, og losningen sker lige så hurtigt som med løftekraner

Efter koreanske myndigheders opfattelse betyder en koreaner ingenting, har ingen værdi. Når amerikanske fartøjer afsejler, instrueres kaptajnerne af havneforvaltningen og politiet om, at de — når en blind passager opdages — uden videre ceremonier skal kaste ham i havet“

Hvis det med De Forenede Nationers hjælp, med Danmarks hjælp, lykkes amerikanerne at bekæmpe koreanerne og opretholde Syngman Rhees forbryderiske regime, hvis vi hjælper USA med dette, skal vi så bagefter hjælpe USA med at holde Chiang Kai Chek på Taiwan? Skal vi hjælpe de 60 familier med at erobre Kina fra det kinesiske folk, som i dag selv dyrker Kinas jord, driver Kinas fabrikker, opretter børnehaver, skoler, hospitaler og universiteter?

Jeg spørger det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg): Vil det danske socialdemokrati støtte monopolkapitalismens diktatur overfor folkene i Asien og Afrika? Mener det danske socialdemokrati — jeg minder om professor Husfeldts ord i sin tid —, at det er det danske folks opgave at yde ofre for at hjælpe til med at opretholde undertrykkelsen af koloniernes folk? Mener det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg), at denne undertrykkelse er af så stor moralsk, etisk eller demokratisk betydning, at de danske hjem for at hjælpe monopolkapitalismen i USA og alt, hvad den repræsenterer, skal se deres økonomi ødelagt, se deres børn opleve fattigdommens grå og triste barndom? Er det så vigtigt at afholde kolonifolkene fra at få alders- og invaliderente, at vi af den grund skal forringe kårene for vore gamle og invalider? Er det så vigtigt at afholde kolonifolkene fra at få lægehjælp og hospitaler, at vi af den grund skal se vort sundhedsvæsen stå i stampe? Er det så vigtigt at opretholde analfabetismen i kolonierne, at vore skoler af den grund skal forsømmes? Er det så vigtigt at hindre koloniernes millioner i at bidrage til kunst og videnskab, at vor kunst og videnskab skal begrænses til fordel for